

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1986-1987

24 MAART 1987

WETSVOORSTEL

houdende verhoging van de decumulatie
van de inkomens tot 1 miljoen in 1987
en tot 1,5 miljoen in 1988

(Ingediend door de heren Busquin en Coëme)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De fiscale en parafiscale druk blijft gestadig toenemen sinds de christen-democratisch-liberale bewindsploeg aan de macht is. In 1981 bedroeg de afhouding 43,3 % van het B.N.P.; in 1987 is het 45,8 % van het B.N.P. Die cijfers bevestigen ten overvloede een recente studie van de K. U. L. waarin wordt onderstreept dat de fiscale en parafiscale druk sinds 1960 immer sneller de hoogte in ging onder centrum-rechtse regeringen dan wanneer de socialisten bij de machtsuitoefening waren betrokken.

Het antwoord van de Regering op die toestand was de oprichting van een Koninklijke Commissie voor de hervorming van het belastingstelsel, die onlangs haar conclusies heeft ingediend.

Een van die besluiten is het voorstel tot volledige decumulatie van de inkomsten van de echtgenoten.

Deels wegens de negatieve reacties van bepaalde vleugels van de meerderheid op de hervorming, doch ook wegens de complexiteit zelf van die hervorming ziet het er naar uit dat deze in het beste geval pas in de jaren 1989-1990 in werking zal treden.

Bijgevolg moet het vraagstuk van de cumulatie van de inkomsten van de echtgenoten onmiddellijk worden opgelost.

Vanaf de zestiger tot de tachtiger jaren vormde de aangroei van de vrouwelijke actieve bevolking immers het meest markante feit in de ontwikkeling van de arbeidsmarkt. Die ontwikkeling volstaat in se al om te concluderen dat de huidige cumulatie van de inkomsten van de echtgenoten haaks op de realiteit staat.

Het optreden van de regering werd gekenmerkt door een opeenvolging van kleine stappen ten voordele van de gezinnen, om aldus de huidige regeling te verzachten en zelfs bij te sturen. Die wijzigingen (optrekken van de

Chambre des Représentants

SESSION 1986-1987

24 MARS 1987

PROPOSITION DE LOI

visant à porter le décumul des revenus
à 1 million en 1987
et à 1,5 million en 1988

(Déposée par MM. Busquin et Coëme)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La pression fiscale et para-fiscale ne cesse de s'accroître depuis que l'équipe sociale-chrétienne libérale est au pouvoir. Les prélèvements s'élevaient à 43,3 % du P. N. B. en 1981; ils sont de 45,8 % du P. N. B. en 1987. Ces chiffres confirment à suffisance une étude récente de la K. U. L. soulignant que depuis 1960 les pressions fiscale et para-fiscale ont toujours plus augmenté sous les gouvernements de centre-droit que lorsque les socialistes étaient associés au pouvoir.

La réponse du Gouvernement à cette situation fut de créer une Commission Royale à la Réforme de la fiscalité qui vient de déposer ses conclusions.

Parmi celles-ci se trouve la proposition d'instaurer le décumul intégral des revenus des époux.

Or, il semble bien, à la fois en raison des réactions négatives de certaines ailes de la majorité à la réforme que de la complexité même de la réforme, que celle-ci n'entrera pas en vigueur, au mieux, avant les années 1989-1990.

Il convient donc de régler immédiatement le problème du cumul des revenus des époux.

En effet, depuis les années soixante jusqu'aux années quatre-vingt, l'accroissement de la population active féminine a été le fait majeur de l'évolution du marché du travail. Cette évolution, en elle-même, suffit à mettre en porte-à-faux la pratique actuelle du cumul des revenus des époux.

L'action du gouvernement s'est caractérisée par une accumulation de petits pas en faveur des ménages visant à atténuer, voire à corriger le système actuel. Toutefois, ces modifications (relèvement du décumul à 750 000 F en

decumulatie tot 750 000 F in 1982, vermindering met 13 666 F in 1983, omvorming in een belastingkrediet van de belastingaftrek van 56 000 F die wordt verleend wanneer beide echtgenoten een bedrijfsinkomen genieten) hebben evenwel de belastingregeling ingewikkelder gemaakt zonder werkelijk aan de grond van de zaak te raken.

Het wordt tijd dat een einde komt aan al dat getalm en aan een toestand die hoe langer hoe onrechtvaardiger wordt.

Het voorliggende wetsvoorstel voorziet in twee stadia :

1) decumulatie tot 1 miljoen F onmiddellijk, d.w.z. voor het aanslagjaar 1987, inkomsten van het jaar 1986;

2) decumulatie tot 1,5 miljoen F vanaf het aanslagjaar 1988, inkomsten van het jaar 1987.

Thans telt ons land ongeveer 3,7 miljoen belastingplichtigen, waarvan bijna 1,4 miljoen tweeverdienersgezinnen.

Daaronder zijn er 770 000 die niets hoeven samen te voegen omdat zij een inkomen van minder dan 750 000 F aangeven; 334 000 bevinden zich tussen 750 000 F en 1 miljoen F; 205 000 tussen 1 en 1,5 miljoen F en 66 000 boven 1,5 miljoen F.

Ons voorstel zou derhalve onmiddellijk ten goede komen aan 334 000 gezinnen en vanaf volgend jaar aan 205 000 andere gezinnen. Dat zijn minimale ramingen, want de trappen die ons wetsvoorstel inbouwt, zullen eerst ten goede komen aan de belastingplichtigen die een inkomen aangeven in de schijf boven het miljoen en daarna aan hen die een inkomen in de schijf boven 1,5 miljoen F aangeven.

WETSVOORSTEL

Enig artikel

Artikel 80, § 1, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 80. — § 1. Behalve bij toepassing van artikel 75, § 1, genieten de echtgenoten een belastingvermindering op grond van de volgende regels :

A) Voor het aanslagjaar 1987 :

1°) wanneer het belastbaar inkomen niet meer bedraagt dan 1 000 000 F :

a) en slechts één echtgenoot bedrijfsinkomsten heeft, wordt de belastinggrondslag bepaald door slechts 73/100sten van het belastbaar inkomen in aanmerking te nemen;

b) en beide echtgenoten bedrijfsinkomsten hebben, ofwel omdat zij een afzonderlijke beroepsactiviteit uitoefend of uitgeoefend hebben, ofwel omdat een gedeelte van de bedrijfsinkomsten van één der echtgenoten op grond van artikel 63 aan de andere echtgenoot wordt toegekend,

1982, réduction de 13 666 F en 1983, transformation en crédit d'impôt de l'abattement de 56 000 F accordé lorsque les deux époux ont obtenu des revenus professionnels) ont compliqué le système fiscal sans vraiment toucher au fond du problème.

Il est temps de mettre fin à ces atermoiements et à une situation qui devient de plus en plus inéquitable.

La présente proposition de loi procède en deux temps :

1) décumul jusqu'à 1 000 000 F immédiatement, c'est-à-dire pour l'exercice d'imposition 1987, revenus de l'année 1986;

2) décumul jusqu'à 1 500 000 F à partir de l'exercice d'imposition 1988, revenus de l'année 1987.

Actuellement, le pays compte environ 3,7 millions de contribuables dont près de 1,4 million sont représentés par des ménages à deux revenus.

Parmi ceux-ci, 770 000 ne supportent pas le cumul parce qu'ils déclarent des revenus inférieurs à 750 000 F; 334 000 sont situés entre 750 000 F et 1 million; 205 000 entre 1 et 1,5 million de F et 66 000 au-dessus d'1,5 million de F.

Notre proposition profiterait donc immédiatement à 334 000 ménages et dès l'année prochaine à 205 000 autres ménages. Ceci sont des estimations minima, car les règles de pallier qu'instaure notre proposition de loi bénéficieront à des contribuables qui déclarent des revenus situés dans la tranche supérieure au million d'abord, au million et demi ensuite.

Ph. BUSQUIN
G. COËME

PROPOSITION DE LOI

Article unique

L'article 80, § 1er, du Code des Impôts sur les revenus, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 80. — § 1er. Sauf en cas d'application de l'article 75, § 1er, les conjoints obtiennent une réduction d'impôt selon les règles ci-après :

A) Pour l'exercice d'imposition 1987 :

1°) lorsque le revenu imposable n'excède pas 1 000 000 de F ;

a) et qu'un seul des conjoints bénéficie de revenus professionnels, le taux de l'impôt est déterminé en ne prenant en compte que les septante-trois centièmes du revenu imposable;

b) et que les deux conjoints bénéficient de revenus professionnels, soit qu'ils exercent ou ont exercé une activité professionnelle distincte, soit qu'une quote-part des revenus professionnels de l'un des conjoints est attribuée à l'autre conjoint en application de l'article 63, les revenus

worden de bedrijfsinkomsten van die echtgenoot die het laagste inkomen heeft, belast volgens het tarief dat alleen voor dat inkomen geldt, zonder dat de daaruit volgende vermindering lager mag zijn dan bij toepassing van de sub a) bedoelde regel;

2°) wanneer het belastbaar inkomen meer dan 1 000 000 F doch niet meer dan 2 000 000 F bedraagt: het belastingtarief dat op de eerste schijf van 1 000 000 F van het belastbaar inkomen van toepassing is, wordt bepaald door slechts 84/100sten van 1 000 000 F in aanmerking te nemen.

In dat geval mag de vermindering voor de echtgenoten echter niet minder bedragen dan bij toepassing van a) of b) sub 1°, naargelang van het geval, verminderd met 20/100sten van het gedeelte van het belastbaar bedrag boven 1 000 000 F.

3°) wanneer het belastbaar inkomen meer dan 2 000 000 F bedraagt, wordt het belastingtarief dat op de eerste schijf van 1 000 000 F van toepassing is, bepaald door slechts 90/100sten van 1 000 000 F in aanmerking te nemen.

In dat geval mag de vermindering niet minder bedragen dan bij toepassing van het 2°, eerste lid, verminderd met 10/100sten van het gedeelte van het belastbaar bedrag boven 2 000 000 F.

B) Vanaf het aanslagjaar 1988:

1°) wanneer het belastbaar inkomen niet meer bedraagt dan 1 500 000 F:

a) en slechts één echtgenoot bedrijfsinkomsten heeft, wordt de belastinggrondslag bepaald door slechts 72/100sten van het belastbaar inkomen voor het aanslagjaar 1988, 71/100sten van het belastbaar inkomen voor het aanslagjaar 1989 en 70/100sten van het belastbaar inkomen voor het aanslagjaar 1990 in aanmerking te nemen;

b) en beide echtgenoten bedrijfsinkomsten hebben, ofwel omdat zij een afzonderlijke beroepsactiviteit uitoefenen of uitgeoefend hebben, ofwel omdat een gedeelte van de bedrijfsinkomsten van één der echtgenoten op grond van artikel 63 aan de andere echtgenoot wordt toegekend, worden de bedrijfsinkomsten van die echtgenoot die het laagste inkomen heeft, belast volgens het tarief dat alleen voor dat inkomen geldt, zonder dat de daaruit volgende vermindering lager mag zijn dan bij toepassing van de sub a) bedoelde regel:

2°) wanneer het belastbaar inkomen meer dan 1 500 000 F doch niet meer dan 3 000 000 F bedraagt: het belastingtarief dat op de eerste schijf van 1 500 000 F van het belastbaar inkomen van toepassing is, wordt bepaald door slechts 81/100sten van 3 000 000 F voor het aanslagjaar 1988, 78/100sten van 3 000 000 F voor het aanslagjaar 1989 en 75/100sten van 3 000 000 F vanaf het aanslagjaar 1990 in aanmerking te nemen.

In dat geval mag de vermindering voor de echtgenoten niet minder bedragen dan bij toepassing van a) of b) sub 1°, naargelang van het geval, verminderd met 20/100sten van het gedeelte van het belastbaar bedrag boven 1 500 000 F;

3°) wanneer het belastbaar inkomen meer dan 3 000 000 F bedraagt, wordt het belastingtarief dat op de

professionnels de celui des conjoints qui en a le moins sont taxés au taux afférent à ces seuls revenus, sans que la réduction qui en résulte puisse être inférieure à celle que donnerait l'application de la règle prévue au a);

2°) lorsque le revenu imposable excède 1 000 000 de F sans excéder 2 000 000 de F: le taux de l'impôt, applicable à la première tranche de 1 000 000 de F du revenu imposable, est déterminé en ne prenant en compte que les quatre-vingt-quatre centièmes de 1 000 000 de F.

Dans cette éventualité, la réduction pour les conjoints ne peut cependant pas être inférieure à celle que donnerait, suivant le cas, l'application du a ou du b du 1°, diminuée des vingt centièmes de l'excédent du revenu imposable par rapport à 1 000 000 de F.

3°) lorsque le revenu imposable excède 2 000 000 de F, le taux de l'impôt, applicable à la première tranche de 1 000 000 de F est déterminé en ne prenant en compte que les nonante centièmes de 1 000 000 de F.

Dans cette éventualité, la réduction ne peut être inférieure à celle que donnerait l'application du 2°, alinéa 1er, diminuée de dix centièmes de l'excédent du revenu imposable par rapport à 2 000 000 de F.

B) A partir de l'exercice d'imposition 1988:

1°) lorsque le revenu imposable n'excède pas 1 500 000 de F:

a) et qu'un seul des conjoints bénéficie de revenus professionnels, le taux de l'impôt est déterminé en ne prenant en compte que les septante-deux centièmes du revenu imposable pour l'exercice d'imposition 1989 et les septante centièmes du revenu imposable pour l'exercice d'imposition 1990;

b) et que les deux conjoints bénéficient de revenus professionnels, soit qu'ils exercent ou ont exercé une activité professionnelle distincte, soit qu'une quote-part des revenus professionnels de l'un des conjoints est attribuée à l'autre conjoint en application de l'article 63, les revenus professionnels de celui des conjoints qui en a le moins sont taxés au taux afférent à ces seuls revenus, sans que la réduction qui en résulte puisse être inférieure à celle que donnerait l'application de la règle prévue au a);

2°) lorsque le revenu imposable excède 1 500 000 de F sans excéder 3 000 000 de F: le taux de l'impôt, applicable à la première tranche de 1 500 000 de F du revenu imposable, est déterminé en ne prenant en compte que les quatre-vingt-un centièmes de 3 000 000 de F pour l'exercice d'imposition 1988, septante-huit centièmes de 3 000 000 de F pour l'exercice d'imposition 1989 et septante-cinq centièmes de 3 000 000 de F à partir de l'exercice d'imposition 1990.

Dans cette éventualité, la réduction ne peut être inférieure à celle que donnerait l'application du 1°, a) ou b) selon le cas, diminuée de dix centièmes de l'excédent du revenu imposable par rapport à 3 000 000 de F.

3°) lorsque le revenu imposable excède 3 000 000 de F, le taux de l'impôt, applicable à la première tranche de

eerste schijf van 1 500 000 F van toepassing is, bepaald door slechts 90/100sten van 3 000 000 F voor het aanslagjaar 1988, 85/100sten van 3 000 000 F voor het aanslagjaar 1989 en 80/100sten van 3 000 000 F vanaf het aanslagjaar 1990 in aanmerking te nemen.

In dat geval mag de vermindering niet minder bedragen dan bij toepassing van het 2°, eerste lid, verminderd met 10/100sten van het gedeelte van het belastbaar bedrag boven 3 000 000 F.

18 maart 1987.

1 500 000 de F est déterminé en ne prenant en compte que les nonante centièmes de 3 000 000 de F pour l'exercice d'imposition 1988, les quatre-vingt-cinq centièmes de 3 000 000 de F pour l'exercice d'imposition 1989 et les quatre-vingt centièmes de 3 000 000 de F à partir de l'exercice d'imposition 1990.

Dans cette éventualité, la réduction ne peut être inférieure à celle que donnerait l'application du 2°, alinéa 1er, diminuée de dix centièmes de l'excédent du revenu imposable par rapport à 3 000 000 de F.

18 mars 1987.

Ph. BUSQUIN
G. COËME